

прѣчи, поведи на часа войската си къмъ Солунъ, дѣто по онуй време са намѣрваше и И-ръ Михаилъ; този послѣднійтъ щомъ са научи за новото пристиганье, остави града и са озова въ столнината си, като предаде сичкыя си тваръ и сичкото си иманье въ ржцѣтъ на *Еммануила Иваца* съ заповѣдь да ги прѣнесе въ Византія. Иваць, виѣсто да отговори на довѣріето на своя Господарь, прѣдаде на Доляна по-веренното му отъ императора. И този похититель въ скоро време доста са усили да испрати едно тѣло войска подъ командата на нѣкого си *Канкана* да обсади Диррахіумъ, който не можѣ да трай много и са предаде. Той отдѣли и друго едно тѣло, което са управляше отъ нѣкого си *Антемія* къмъ Гръцкытъ предѣлы. Като приближихъ войскытъ му татакъ, и Никополската областъ (на Адриатическото море) са възбунтува, Долянъ посѣче римскытъ офицеры до единъ и сичката тѣзи областъ му са подчини, както и Диррахіумъ.

§. 34. Продълженіе.

Между туй *Алузіанъ* вторыйтъ сынъ на Аарона, и братъ на Владислава, послѣдній българскый царь, бѣше обвиненъ за нѣкои си лихоимства отъ жителитѣ на Теодосіополь, дѣто Василь бѣше го поставилъ за управитель. А Иванъ, братъ на императора, който смъртно мразяше Алузіана, още го подклади; тѣй щото Михаилъ му въспрѣ входа въ двора и го задлъжи безъ испытъ да плати една значителна сума отъ злато. Той му отиѣ между другото и самата негова жена, отлична на хубость, въ която бѣше крайно влибень. Алузіанъ, като незнаяше до кѣдѣ Императора, подскуросанъ отъ брата си, може да прострѣ своята злоба, скрышно излѣзе отъ Цариградъ, и, прѣблеченъ въ ерменскы дрѣхы намѣри са въ Остро-бось (?) дѣто Долянъ имаше станътъ на войска-